

Dosarul nr.2ra-2498/18

Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Central (jud: Gh. Mîra)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: A.Albu, E.Bejenaru, A.Toderaș)

Î N C H E I E R E

19 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Serghei Zabulica,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Zabulica
împotriva Primăriei și Consiliul satului Racovăț, raionul Soroca, intervenient
accesoriu Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat cu privire la anularea
actului administrativ, eliberarea titlului de autentificare a deținătorului de teren,
încasarea cheltuielilor de judecată și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 21 august 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a
respins apelul declarat de Serghei Zabulica și s-a menținut hotărârea din 17 mai
2017 a Judecătoriei Soroca, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 2 iunie 2016, Serghei Zabulica a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Primăriei și Consiliul satului Racovăț, raionul Soroca, intervenient
accesoriu Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat cu privire la anularea
actului administrativ, eliberarea titlului de autentificare a deținătorului de teren,
încasarea cheltuielilor de judecată și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 9 iulie 1991 a fost angajat la
CSO Soroca (Organizația Comunală în Construcții „Făuritorul”) în funcție de
electrosudor, iar începând cu luna decembrie a anului 1991 a făcut serviciul militar
de alternativă la organizația respectivă și a continuat să lucreze până în anul 1999.

A menționat că, în anul 1997 a depus cerere la Primăria satului Racovăț de
atribuire a cotei de teren echivalent, iar la 28 mai 1998 a fost perfectată „Lista
proprietarilor de teren” unde a fost inclus sub nr.1283, din numărul total de 1341
proprietari pentru atribuirea cotei în mărime de 100%.

Ulterior, a aflat că persoanele indicate în listă au primit cotele în natură,
inclusiv titlurile de autentificare a dreptului deținătorului de teren echivalent, însă
din considerentul că dânsul nu a primit cota în natură, împreună cu tatăl său -
Nicolai Zabulica s-au adresat la primarul satului Racovăț cu solicitarea de a-i

atribui în natură cota de teren și eliberarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren conform listei, însă primarul i-a reclamat că nu va primi cota de teren.

Totodată, s-a mai indicat că la nenumăratele solicitări de a-i include în ordinea de zi a ședinței Consiliului satului Racovăț cererea de atribuire în natură a cotei de teren care i se cuvine conform listei, reclamantul a primit refuz.

În continuare, Serghei Zabulica a indicat că, la 28 aprilie 2015, prin decizia nr.2/9 a Consiliului satului Racovăț „Cu privire la examinarea cererii lui Serghei Zabulica, domiciliat în satului Racovăț” s-a decis de a permite atribuirea cotei de teren cu suprafața de 0,78 ha din sectorul 7841101, iar la 30 septembrie 2015 s-a emis decizia nr. 5/14 „Cu privire la atribuirea cotei de teren în proprietate”.

Ulterior însă, în baza notificării nr. 1304/OT9-21 din 27 ianuarie 2016 a Oficiului Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat, prin decizia nr. 1/8 din 11 martie 2016 a Consiliului satului Racovăț s-a abrogat decizia nr. 5/14 din 30 septembrie 2015 a Consiliului satului Racovăț „Cu privire la atribuirea cotei de teren echivalent în proprietate”, ca fiind ilegală.

În opinia reclamantului, decizia enunțată contravine legislației în vigoare, din motiv că fost adoptată cu încălcarea procedurii stabilite, motiv pentru care la 18 aprilie 2016 a depus în cadrul Primăriei satului Racovăț, raionul Soroca cerere prealabilă, solicitând anularea deciziei enunțate, cu atribuirea în natură a cotei de teren echivalent în conformitate cu lista proprietarilor de teren din 22 februarie 2000, însă prin răspunsul din 12 mai 2016 nr.02/1-8/631 a Primăriei satului Racovăț solicitările sale au fost respinse, din care considerent a depus prezenta cerere de chemare în judecată.

Serghei Zabulica a solicitat anularea deciziei nr. 1/8 din 11 martie 2016 a Consiliului satului Racovăț „Cu privire la abrogarea deciziei nr. 5/14 din 30 septembrie 2015”; obligarea Primăriei satului Racovăț de a-i atribui în natură cota de teren echivalent conform listei proprietarilor de teren din 28 mai 1998 și conform listei persoanelor ce au primit cotele părți valorice în natură din 22 februarie 2000”; obligarea Primăriei satului Racovăț de a-i elibera titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren; obligarea Primăriei satului Racovăț de a-i înregistra titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren la Oficiul Cadastral Teritorial Soroca; încasarea din contul pârâților în beneficiul său a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată suportate la examinarea prezentei cauze.

Prin hotărârea din 17 mai 2017 a Judecătoriei Soroca, sediul Central, cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Zabulica a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 12 octombrie 2017 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul depus de Serghei Zabulica și s-a menținut hotărârea din 17 mai 2017 a Judecătoriei Soroca, sediul Central.

Prin decizia din 31 ianuarie 2018 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de Serghei Zabulica, s-a casat decizia din 12 octombrie 2017 a Curții de Apel Bălți și s-a remis cauza la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Rejudecând cauza, prin decizia din 21 august 2018 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de Serghei Zabulica și s-a menținut hotărârea din 17 mai 2017 a Judecătorei Soroca, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că Serghei Zabulica nu a beneficiat de dreptul de a i se atribui cota de teren, deoarece lista în care a fost indicat acesta ca beneficiar de a primi pământ și pe care dânsu și-a întemeiat acțiunea a fost modificată pentru a corespunde prevederilor legale, iar în noua listă a proprietarilor cotelor de teren echivalent ce au depus cereri de a atribui cota în natură satului Racovăț, raionul Soroca, Zabulica Serghei nu se regăsește, motiv pentru care prima instanță corect a respins cererea de chemare în judecată ca neîntemeiată.

În concluzie, instanța de apel a concluzionat că instanța de fond a cercetat în volum deplin circumstanțele cauzei, iar hotărârea care se solicită a fi casată a fost adoptată cu aplicarea și interpretarea corectă a normelor de drept material și procedural, din care considerente urmează a fi menținută.

Invocând netemeinicia și ilegalitatea deciziei și hotărârii sus-enunțate, la 18 octombrie 2018, Serghei Zabulica le-a contestat cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea actelor judecătorești contestate ce constituie obiectul prezentului recurs, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată cu privire la anularea actului administrativ, eliberarea titlului de autentificare a deținătorului de teren, încasarea cheltuielilor de judecată și repararea prejudiciului moral să fie admisă în sensul declarat.

În susținerea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel motivată anexate la dosar, suplimentar invocându-se că, la examinarea cauzei atât instanța de apel cât și prima instanță au interpretat eronat normele de drept material, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, or, recurentul a primit cota valorică, ceea ce se confirmă prin actele anexate la dosar, cu atât mai mult că persoanele care au activat în colhoz și întreprinderi intergospodărești au primit cota valorică și teren echivalent, iar Primăria satului Racovăț nu și-a onorat obligațiunile prevăzute de legislație, nu a păstrat și nu a transmis în arhiva de stat procesele-verbale ale comisiei funciare, n-a păstrat și n-a transmis actele administrative privind atribuirea cotelor de teren echivalent cetățenilor satului Racovăț care au dreptul la cota de teren echivalent.

La fel, s-a indicat că în instanța de contencios administrativ reprezentantul Consiliului și a Primăriei satului Racovăț urma să probeze faptul că, recurentul nu avea dreptul la cota valorică, dar la cotă de teren echivalent, fapt care nu a fost luat în considerație de instanțele ierarhic inferioare.

Ca urmare, instanțele de judecată s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de îndeplinire a actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâri neîntemeiate de respingere ca neîntemeiată a acțiunii (vol.II,f.d.87-92).

La 8 noiembrie 2018 în adresa participanților la proces a fost expediată copia recursului declarat de Serghei Zabulica, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (vol.II,f.d.94).

Prin referința depusă la 7 decembrie 2018, primarul satului Racovăț a solicitat declararea recursului declarat de Serghei Zabulica ca inadmisibil, deoarece acesta nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, or, argumentele invocate în recursul enunțat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 21 august 2018 (vol.II,f.d.67). Astfel, recursul declarat de Serghei Zabulica la 18 octombrie 2018 (vol.II,f.d.92) este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Serghei Zabulica, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul vizat urmează a fi declarat inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serghei Zabulica, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Serghei Zabolica.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Serghei Zabolica, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva